
Ανακοινωθέντα

27-07-2018 13:00

Ανακοίνωση της Νομικής Υπηρεσίας για την Απόφαση Διεθνούς Διαιτητικού Δικαστηρίου (ICSID) στην υπόθεση Marfin Investment Group et al v. The Republic Of Cyprus

Ανακοίνωση της Νομικής Υπηρεσίας με ημερομηνία 27 Ιουλίου 2018 αναφορικά με την Απόφαση Διεθνούς Διαιτητικού Δικαστηρίου (ICSID) στην υπόθεση Marfin Investment Group et al v. The Republic Of Cyprus, αναφέρει τα ακόλουθα:

«Το Διεθνές Διαιτητικό Δικαστήριο, στο οποίο είχαν προσφύγει κατά το 2013 οι MIG, Α. Βγενοπουλος και 19 άλλα φυσικά και νομικά πρόσωπα από την Ελλάδα, διεκδικώντας εναντίον της Κυπριακής Δημοκρατίας αποζημιώσεις ύψους 1.05 δισ. ευρώ, σε σχέση με καταλογιζόμενες παραβιάσεις προνοιών της μεταξύ Ελλάδος και Κύπρου Διακρατικής Σύμβασης για Αμοιβαία Προστασία των Επενδύσεων, αναφορικά με την πρώην Λαϊκή Κυπριακή Τράπεζα, εξέδωσε, αργά φες, την τελική του ετυμηγορία.

Με την απόφασή του, το Διεθνές Διαιτητικό Δικαστήριο, δικαιώνοντας πλήρως τις θέσεις της Κυπριακής Δημοκρατίας, αποφάνθηκε ότι η Δημοκρατία δεν παρέβηκε καμιά υποχρέωσή της που απορρέει από τη Σύμβαση σε σχέση με τις πράξεις/παραλείψεις ή αποφάσεις της που αφορούσαν στην Λαϊκή Τράπεζα και απέρριψε όλες τις διεκδικήσεις όλων των απαιτητών. Περαιτέρω, το

Δικαστήριο επιδίκασε υπέρ της Κυπριακής Δημοκρατίας και εναντίον όλων των απαιτητών, αλληλέγγυα και/ή κεχωρισμένα το ποσό των 5 εκατομμυρίων ευρώ ως έξοδα.

Τα κύρια σημεία της πολυσέλιδης (363 σελίδες) Απόφασης είναι τα ακόλουθα:

Εν πρώτοις, το Διεθνές Διαιτητικό Δικαστήριο έκρινε ότι οι πράξεις της Λαϊκής Τράπεζας, κατά τον ουσιώδη χρόνο, δεν μπορούν να αποδοθούν στην Κυπριακή Δημοκρατία, αποδεχόμενο τη θέση ότι η Δημοκρατία δεν ενέχει ευθύνη στα πλαίσια του διεθνούς δικαίου για τις ενέργειες της Λαϊκής από τον Ιούνιο του 2012 και εντεύθεν, παρά το γεγονός ότι κατείχε πλειοψηφικό μετοχικό κεφάλαιο στην Τράπεζα.

Δεύτερον, και αν ακόμα οι πιο πάνω προσβαλλόμενες πράξεις μπορούσαν να αποδοθούν στην Κυπριακή Δημοκρατία, αυτές δεν συνιστούσαν παραβιάσεις της Διμερούς Επενδυτικής Συμφωνίας μεταξύ Ελλάδας και Κύπρου.

Τρίτον, επί της ουσίας, το Διεθνές Διαιτητικό Δικαστήριο προέβη στα ακόλουθα ευρήματα:

i. Η παραίτηση του κ. Βγενόπουλου, κατόπιν πίεσης από την Κεντρική Τράπεζα και η απομάκρυνση του κ. Μπουλούτα επίσης από την Κεντρική Τράπεζα, βασίστηκαν σε αντικειμενικά κριτήρια και ήταν το αποτέλεσμα μιας μακράς διαδικασίας μέσα από την οποία η Κεντρική Τράπεζα, ως αρμόδια Εποπτική Αρχή, επιχείρησε να πείσει τη διοίκηση της Λαϊκής Τράπεζας να προβεί σε διορθωτικές ενέργειες, ώστε να αντιμετωπίσει την κρίσιμη οικονομική της κατάσταση.

ii. Η Δημοκρατία δεν επεδίωξε να κρατικοποιήσει την Λαϊκή Τράπεζα, όπως ήταν ο ισχυρισμός των απαιτητών, και ούτε η στρατηγική της κατά τη διάρκεια της Συνόδου Κορυφής της Ευρωζώνης στις 26/10/2011 καθοδηγήθηκε από τέτοια κατ' ισχυρισμόν πρόθεση. Περαιτέρω, το Διεθνές Διαιτητικό Δικαστήριο, έχοντας υποδείξει ότι ένα Διαιτητικό Δικαστήριο δεν μπορεί να κρίνει δύσκολες πολιτικές αποφάσεις κρατών, εκτός εάν αυτές αφορούν μέτρα που αποδεικνύονται αυθαίρετα και παράλογα και καταφανώς στερούμενα αμεροληψίας, έκρινε ότι η μη επιδίωξη εκ μέρους της Δημοκρατίας να διαπραγματευτεί εξαίρεση ή μετριασμό των επιπτώσεων της απομείωσης των ελληνικών ομολόγων (PSI+ Programme) δεν συνιστούσε τέτοιο μέτρο.

iii. Το Διεθνές Διαιτητικό Δικαστήριο κατέληξε ότι η Δημοκρατία εξέτασε τις διάφορες προτάσεις των απαιτητών για ανακεφαλαιοποίηση της Λαϊκής το 2012 και αντίθετα με τις εισηγήσεις των απαιτητών, δεν επεδίωκε να εξασφαλίσει το πλειοψηφικό μετοχικό κεφάλαιο της Λαϊκής Τράπεζας.

iv. Σε σχέση με την ανακεφαλαιοποίηση της Λαϊκής, το Διεθνές Διαιτητικό Δικαστήριο έκρινε ότι το σχετικό νομοθετικό πλαίσιο και το Διάταγμα που εκδόθηκε δυνάμει αυτού, αποτελούσε σύννομη άσκηση των ρυθμιστικών εξουσιών του Κράτους. Η ανακεφαλαιοποίηση της Τράπεζας ήταν απαραίτητη για τη διασφάλιση της επιβιώσής της. Η σχετική νομοθεσία και το δυνάμει αυτής εκδοθέν Διάταγμα, θεσπίστηκαν αφού ακολουθήθηκε διαφανής διαδικασία διαβούλευσης, με πλήρη σεβασμό των δικαιωμάτων των απαιτητών και χωρίς οποιαδήποτε δυσμενή διάκριση.

v. Το Διεθνές Διαιτητικό Δικαστήριο απέρριψε τους ισχυρισμούς περί δυσμενούς διάκρισης, εκ μέρους της Δημοκρατίας, υπέρ των μετόχων της Τράπεζας Κύπρου και σε βάρος των μετόχων της Λαϊκής Τράπεζας. Έκρινε ότι η διαφορετική μεταχείριση μεταξύ Λαϊκής και Τράπεζας Κύπρου τον Μάρτιο του 2013 ήταν εύλογα επιτρεπτή.

vi. Το Διεθνές Διαιτητικό Δικαστήριο επιβεβαίωσε την ενδιάμεση απόφασή του ότι οι ποινικές διώξεις που καταχωρήθηκαν από τη Δημοκρατία εναντίον πρώην στελεχών της Λαϊκής Τράπεζας ήταν το αποτέλεσμα της εφαρμογής των ποινικών νομών της Δημοκρατίας και δεν αποτελούσαν κατάχρηση διαδικασίας ή κινήσεις τακτικής ούτε είχαν στόχο να δημιουργήσουν προσκόμματα στους απαιτητές.

Τέταρτον, το Διεθνές Διαιτητικό Δικαστήριο, αφού απέρριψε όλες τις απαιτήσεις των απαιτητών, επιδίκασε υπέρ της Δημοκρατίας 5 εκατομμύρια ευρώ, έναντι των εξόδων της διαδικασίας.

Σημειώνεται, τέλος, ότι προτού προχωρήσει στην ουσία της απόφασης, το Διεθνές Διαιτητικό Δικαστήριο απέρριψε προδικαστική ένσταση της Δημοκρατίας, η οποία βασίστηκε μεταξύ άλλων και σε πρόσφατη απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (υπόθεση Achmea) περί έλλειψης δικαιοδοσίας του να προχωρήσει στην εκδίκαση της υπόθεσης.

Με την ευκαιρία αυτή, θα ήθελα να ευχαριστήσω θερμά τον Διεθνή Δικηγορικό Οίκο Skadden, Arps, Slate, Meagher and Flom (UK) LLP, ο οποίος, σε συνεργασία με τη Νομική Υπηρεσία, ανέλαβε το χειρισμό της υπό αναφορά εξαιρετικά σημαντικής για τη Δημοκρατία υπόθεσης.

Περαιτέρω, επιθυμώ να αναφερθώ στη στενή συνεργασία που υπήρξε μεταξύ της Νομικής Υπηρεσίας, της Κεντρικής Τράπεζας και του Υπουργείου Οικονομικών ως προς τον χειρισμό της παρούσας υπόθεσης και να ευχαριστήσω όλους τους εμπλεκόμενους λειτουργούς για την πολύ σκληρή δουλειά, καθ' όλη τη διάρκεια των πέντε αυτών χρόνων, που οδήγησε στην επιτυχή έκβαση της υπόθεσης.»

(ΜΛ/ΕΙ)